

RECENCIÓ

Gènere: narratiu.

Subgènere: amorós i guerrer.

Estructura interna:

Plantejament:

L'emperador envià una carta a Tirant per demanar-li que aniguera a ajudar-lo. Tirant accepta i se'n va a l'imperi Grec, on es troba amb Carmesina, l'Emperadriu, les dames i de més gent que estaven a una habitació tancades perquè havia mort el fill de l'Emperador. Tirant al entrar i veure a Carmesina mig despullada s'enamorà d'ella. Tirant es passà tota la nit pensant amb ella i al dia següent ell li preguntà que li passava. Ell li dona un mirall i li digué que està enamorat de la dona que es reflecta al mirall. A ella també li agradava però Estefania i la dida li diuen que no pot estar amb ell perquè pedria l'honra.

Nus:

El Gran Truc i el Soldà amb els seus aliats, havien conquistat Grècia i el Soldà s'havia proclamat l'Emperador de Grècia, per això Tirant se'n va corrent a lluitar. Però abans parla amb Carmesina i ella li regala una camisola perquè se'n recorde d'ella.

Quan estan al campament Tirant sent que venen uns espies per veure quanta gent portava, així que Tirant envià a unes persones per que el capturen i així ho fa. Tirant veu l'organització dels moros i desideix atacar i guanyen la batalla. Després apareix un moro que vol fer-se cristià i acudeix al bàndol dels cristians. Aquests el fan cristià a canvi de que ell els done informació sobre els moros, i així ho fa.

El Rei d'Egipte reta a Tirant a, un contra un, Tirant accepta i torna a guanyar amb l'ajuda de Diafebus amb el qual després s'enfada molt. Aquest mateix dia arribaren l'Emperador, Estefania, la Princesa i l'Emperadriu al castell de Malveí on corre el rumor que Diafebus a mort. Estefania es posà molt trista i envia a una persona per comprovar si és veritat o no. Resultà que era mentida i Diafebus i Tirant van al castell. Per la nit, entren a la seva habitació, on es juren matrimoni en secret, però Plaerdemavida que era una doncella que dormia amb elles estava desperta i s'enterà de tot. L'Emperador, l'Emperadriu, la Princesa, Estefania i les doncelles se'n van a Constantinoble i Tirant es va cap a la mar on guanyen diversos vaixells i fan presoners al Rei d'Índia i al Gran Caramany.

Desenllaç:

Els moros demanen una tregua i la devolució dels presoners a canvi de diners, la qual accepten.

Tirant vol a la Princesa però ella no es desideix i la Plaerdemavida se les apanya per que pugui entrar a la cambra sense que ningú el vegi. Ho aconsegueix, però la Princesa es desperta de moment i crida. Es desperten totes les doncelles i Tirant es tira per la finestra. Al caure es trenca una cama i té que anar Hipòlit a rescatar-lo. La Princesa diu que ha cridat perquè hi havia una rata.

Quan Tirant es recupera de les seves ferides la Viuda li diu que la Princesa està amb el negre del hortelà. Ell s'hi creu tot i per això el dia que marxa no li diu res, fins que apareix Plaerdemavida que va a contar-li la veritat. Tirant s'arrepentix de no haver-se despedit, però com la mar està molt mal no pot tornar, no li queda més remei que mirar a veure que passa. Al final acaba en les costes Africanes..

Personatges:**• Classificació:****Protagonista:**

Tirant

Ajudants:

Emperador

Emperdriu

Carmesina

Estefania

Diafebus

Plaerdemavida

Hipòlit

El Duc de Macedonia

Són ajudants perquè ajuden a Tirant a que arribi al seu objectiu.

Antagonista:

Gran Truc

Soldà

Rei d'Egipte

Gran Caramany

Rei d'Índia

Aquests personatges antagonistes perquè no deixen a Tirant fer la seva feina, són els que li posen impediments.

La Viuda Reposada al principi és ajudant però al final és antagonista perquè impedeix a Tirant que estigui amb Carmesina que és la seva estimada.

• Personatges més importants:

Tirant: és un personatge redò ja que sofreix un canvi durant l'història. És un cavaller de l'orde de Sant Jordi amb valerosos gestos. Té un psicològic ric, un comportament molt humà, virtuós i no pot amagar la bondat ni la virtut. És un militar amb dots de comandament. Té el càrrec de Capità Major i el de Gran Conestable, però aquestes se'l concedeix a Diafebus.

Carmesina: és un personatge redò ja que s'enamora de Tirant. És encisadora, no és molt complexa psicològicament, el que vol es preservar la seva virginitat i és deixa influenciar per el que li diuen. Passa de ser Infanta a Princesa.

Emperador: Personatge pla ja que el seu comportament no canvia durant tota l'història. Té mentalitat de noble i pensa que tot es pot conseguir amb diners. És l'Emperador de l'imperi Grec i s'anomena Federic.

Emperadriu: Es un personatge pla, no apareix molt durant l'hobra, es pot dir que és complexa ja que està enamorada de dues persones a la vegada. Es l'herva de la seva filla Carmesina.

Estefania: Es un personatge redò perquè sofreix molts canvis durant l'història. Té molts canvis de d'humor. Sap el que vol i no s'ho pensa dues vegades, és molt llesta i és un cirada.

Diafebus: és un personatge redò ja que s'enamora de Estefania. Té esperit de lluitador, li agrada anar al seu aire. Passa a ser Gran Conestable i Duc

Viuda Repoda: és un personatge redò ja que al principi es porta molt bé amb tot el món però després vol fer-li la vida impossible a Tirant, per a que s'engame d'ella. Es una falsa

Plaerdemavida: és un personatge pla, una bona persona i disposada sempre a ajudar.

• Relacions entre el personatges

Soldà aliat amb el Gran Truc

L'Emperador alava a Tirant

Diafebus té confiança, companyerisme i afecte a Tirant.

Tirant vol a Carmesina

Carmesina vol a Tirant.

Emperador està casat amb l'emperadriu

Estefania vol a Diafebus i es casen en secret

La Viuda Reposada vol a Tirant però Tirant no la vol a ella

La viuda reposada el la dida de Carmesina.

Espai:

Imperi Grec

Constantinople i pobles de l'entorn.

Narrador:

Intern, observador perquè està dins l'obra però no participa.

Temes:

- **Principal**

L'amor

- **Heroics**

Ensltació del guerrers

Les azanes del guerrers

L'honor y l'honra

Despreci del diners

Religiositat dels heroes

- **Religiosos:**

Els Sants tenen vides exemplars

Sempre demanen ajuda a Deu

Originalitat o no de les idees:

El autor es pot dir que no és molt original ja que trata el temes clasics de l'época, com són les guerres per conquetar nous territoris i el amor prohibits. El més original que es por trobar es que demanen ajuda a una persona que soles coneixe d'oïdes.

Tampoc és original amb la forma de descriure les lluite i com mor tot el món sense que ningú tinga pena i la celebració de les victories.

Opinió d'acord o d'esacord:

No estic d'acord amb la forma de tractar el tema de les guerres ja que estic en contra de les coses que es guanyen per la "lleï del més fort", pense que hi ha que guanyarles honradament. Tampoc estic d'acord en que una persona no puga estar amb un altra per la seva categoria social i per últim no estic d'acord amb la forma de tractar l'honra, la cual s'enten per que més diners té més honrat es.

Estic d'acord amb que la gent que es vol encara que estiga mal vist es veguen a amagades

Situacions que m'han colpit:

"Pietat Deu et guarde". Pàg.28

Aquesta frase ix moltes vegades, sempre estan demanant-li coses a Deu. Es curios perque ara hi ha poca gent que va a misa, soles la gent major.

"Va acceptar la paga gustosament i on compraren molts cavalls" Pàg.292

La gent per diners es capaç de vendre totes le seves pertenençes, al igual que passa a l'actualitat.

"Tirant s'agenollà i li voleué besar el peu, cosa que el velros senyor no va consentir. Li va besar la mà i

l'Emperador el besà en la boca." Pàg.31

Aquesta escena ix a tot el llibre i es que Tirant sempre esta besant les mans i el peus de l'Emperador i la doncella i d'altres persones, encara que en aquesta escena també es besen a la boca. És impresionant la cortesia de l'època.

"Tots dansaren durant una bona estona". Pàg.40

Després de sopar sempre dançen i fan balls.

Aquesta es la situació que més m'ha colpit, ja que és molt bonica. Es quan Tirant li dona un mirall i li diu que està enamorat de la dona que es veu, que és Carmesina.pàg.42

"Tres clases d'amor: virtuos profiós i viciós". Pàg. 45

"Totes les dones tenim per naturalesa tres defectes. Totes som cobdicioses, llépoles i luxurioses" Pàg.45

Aquestes dos frases les diu la dida i són molt expresives. Ens fa reflexionar com es vivia l'amor abans i com eren vistes les dones.

"Tirant va menjar del mateix plat que la seua senyora" Pàg 57

M'ha colpit perquè normalment en l'actualitat cada persona menja del seu plat.

Es una situació molt bonica quan el moro vol fer-se cristià. Pàg.80

"Ser possat amb oli bollint "pàg.91

Es una forma de fer mal que mai havia sentit.

"Estava esperant amb més devoció que la que tenen el jueus per la vinguda del Messies". Pàg 111

No soles són els cristians els que es passen tot el dia pensant en Deu, sino que ho fan totes les religions

"Morts i ferits els llençaven al mar" Pàg 129

Després de la vida, no tenen compació per les persones, soles per guanyar.

Joanot Martorell, Tirant lo Blanc, Alzira, ed. Bramera,1993

LLUITES I AMOR

Tirant acudix a l'Imperi Grec perquè l'Emperador reclama la seva ajuda. Quan arriba es troba amb la Princesa i s'enamora locament d'ella. Ell té que anar a lluitar i ella es queda molt preocupada per si li pasava algo. Estefania que es una doncella està enamorada de Diafebus, que es el cosí de Tirant i les conpartixen les seves penes. Un dia que se'n van amb l'Emperador al Castell del Malveí que era on estava Tirant i el seus cavaller va corre el rumor que Diafebus havia mort. Totes les doncelles es van tancar en una habitació resant fins que es va descobrir que Tirant i Diafebus estaven vius i venien de camí. Quan van arribar, per la nit va entrar en la seva cambra. Van estar tota la nit junts i les dos parelles es van jurar casament. La parella de Diafebus i Estefania es consolida al final pero entre Tirant i la Pincesa s'úrgixen alguns problemes.

S'egons hem pogut veure al llegir aquest text em vist en l'època en que està escrita aquesta novel·la és molt

religiosa, ja que es pasen tot el dia anant a missa, demanant-li coses a Deu i sempre possant exemple de la vida del sant i el seu apostols. Altres temes que també ens criden l'atenció al llegir aquest llibre es la crueltat que hi havia: la gent es matava sense cap mirament i encara que algun conegut morira, la gent no es parava per veure el que li havia passat. Sols es pensava en un mateix. Y per últim el tema que més es parla en aquest llibre el l'amor. Tot el món s'enamora encara que alguns ixen millor parats que altres. Ens dona a conèixer com tot el món sap el que està passant però a la vegada ningú diu res. Com succeix amb Tirant i la Princesa.